

Arrest

nr. 74 418 van 31 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 16 december 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 december 2011.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat hun relaas het interpersoonlijke, gemeenrechtelijke en lokale niveau niet overstijgt, omdat er ernstige inconsistenties gerezen zijn tussen de verschillende verklaringen van verzoekers evenals tussen deze verklaringen en de voorgelegde documenten, omdat het relaas niet strookt met informatie van de commissaris-generaal waaruit blijkt dat in de regio van herkomst van verzoekers al geruime tijd geen ernstige veiligheidsincidenten zijn vermeld, en omdat verzoekers niet aannemelijk maken niet te kunnen rekenen op de bescherming van hun nationale overheid. Tevens werd vastgesteld dat de medische problemen van verzoekster geen verband houden met het Vluchtelingenverdrag en evenmin aanleiding kunnen geven voor het in aanmerking nemen van een reëel risico op ernstige schade.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna

'vreemdelingenwet') kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal blijkt dat de nationale en internationale instellingen in Kosovo de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoekers menen in hun verzoekschrift dat uit het dossier duidelijk blijkt dat hun rechten niet gevrijwaard zijn. Zij verwijzen daarvoor naar "bovenstaande duidelijk recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen". De Raad vindt in het verzoekschrift evenwel geen enkele verwijzing naar Mensenrechtenrapporten terug. Verzoekers voegen nog een persoonlijk schrijven bij ter staving van hun relaas, doch dit schrijven betreft een gesolliciteerd document opgesteld door verzoekers zelf, waardoor het elke objectiviteit ontbeert en het geen afbreuk kan doen aan de recente, objectieve en gedetailleerde informatie van de commissaris-generaal.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van voormelde wet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe hun vorige verklaringen te bevestigen.

Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 31 januari 2012 door:

dhr. F. HOFFER,

voorzitter,

mevr. A. DE POOTER,

toegevoegd griffier,

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

F. HOFFER.